

ڈاکٹر رشید انور

ڈاکٹر رشید انور 7 ستمبر 1923ء نوں نوشہرہ پنواں ضلع امرتسر وچ پیدا ہوئے۔ والد دانال میاں کرم دین سندھوسی۔ قیام پاکستان ویلے ایہہ خاندان ہجرت کر کے پاکستان آگیا، میٹرک کرن توں بعد فوج وچ ملازم ہو گئے۔ پراوہ انگریزی دی نوکری نوں پسند نہیں کر دے سن تے اوہناں نے ہومیو پیتھک دا امتحان پاس کیتا تے ڈاکٹر رشید انور دے نال نال مشہور ہوئے۔

ڈاکٹر رشید انور شاعری توں وکھ تھنقی تے تنقیدی مضمون وی لکھے نیں۔ اوہ پاکستان رائٹرز گلڈ لاہور ریکمن دے آفس سیکرٹری وی رہے۔ شاعری وچ اوہ مشتاق اسلام آبادی دے شاگرد رہے۔ ڈاکٹر رشید انور 19 جنوری 1989ء نوں وفات پا گئے۔

ڈاکٹر رشید انور دے شعری مجموعے وچ منزلاں، یاداں تے لمیاں اڈاریاں شامل نیں۔ پر ڈاکٹر صاحب دا بوہت سارا کلام تے تنقیدی مضموناں دے کئی مجموعے آن چھپے نیں۔ اوہ سچے پاکستانی تے اُچے انسان سن۔ 1965ء دی پاک بھارت جنگ دا محکوازن کچھ دے میدان وچ ہویا تے اوس معرکے دے حوالے نال ڈاکٹر رشید انور مرحوم دا ایہہ نغمہ ایہناں نوں ادب دی دنیا وچ لازوال کر گیا:

ع جنگ کھیڈ نہیں ہوندی زانیاں دی۔

ڈاکٹر رشید انور نے سماج دی اجتماعی بے حسی تے بے اعتباری، طبقاتی ونڈ تے معاشی ناہمواری ورگے مضمون اپنی شاعری وچ سموئے۔

غزل

کیہ دساں میں کیہڑی گلوں جیتی بازی ہار گیا
جیہنوں منصف پایا اوہو مینوں چار گیا

لہو رنگا اوہ اتھرو جیہڑا پلکیں زویریں ڈگیا سی
ڈنگدا ڈنگدا کئی سبھاں دے پیار دا بھارا تار گیا
نہر کنارے میلان لگیا لوکیں تچھدے پھر دے نہیں
ڈہن والا کاغذ دی اک بیڑی کا ہنوں تار گیا

تیری اکھ سہارا دتا میریاں ٹٹیاں آساں نوں
تیرا اک دلا ساچناں میرا بُستا سار گیا
کندھاں ات مہیرے یاں ڈھاکے دی قہقہیا
چن چڑھیا تے میرے گردے چانن کندھا سار گیا

اک اٹی توں پیار دا سودا ایتھوں کتھے لہجھناں
جدھر ٹر گئے حسن بیو پاری اوہو ہزار گیا
ایہو اک دڈیا ئی میری میں بوہا کھڑا کیا نہیں
وچ خیالیں بھاویں اوہدے بوبے کھال لار گیا

کوئی موت بہانہ یارو میری موت نوں ملیا نہ
مینوں اپنے اندروں اٹھدا ہویا ہوکا مار گیا
پرے پار ڈیکھن والے بزدل کھسے ٹر گئے نہیں
اُزلے کندھے اکھن لوکیں انور پرے پار گیا

(یادواں)